

132. ZLODĚJ

277.

Z Hošťálkovic od Ostravy

O foj - to - vym sy - ně zla no - vi - na sly - ně,
že u - krad šty - ry ko - ně v le - se Bu - ko - vi - ně.

O fojtovym syně
zla novina slyně,
že ukrad štyry koně
v lese Bukovině.

Zaved jich do města,
dostal za ně tři sta,
kupil si on za ně
botky šnurovane.

Ty ho prozradzily,
že tak šumne byly.

Z uterka na středu
už Janička vedu;
vedu ho silnici
kaci k šibenici.
Šibenko šibena,

pro keho's stavena?
Dybych to byl vědzěl,
že na ni viseć mam!

Byl bych ju dal zlacić
od vrchu do země,
od vrchu ež do země,
zlate litery kole mne.

133. KR VAVÝ TREST

278.

Sr. náp. č. 36. b. [95]

O - ko - lo Hodo-lan chodníček ja - ko dlaň; a kdo ho u - šla - pal a kdo ho u - šlapal? Syneček cho - da tam.

279.

O - ko - lo Hodo-lan chodníček ja - ko dlaň; a kdo ho u - šla pal a kdo ho u - šlapal? Syneček cho - da tam.

280.

Z Moutnic

O - ko - lo Ho - do - lan cho - dní - ček ja - ko dlaň; a kdo ho u - šla - pal? Sy - ne - ček cho - da tam.

Okolo Hodolan
chodníček jako dlaň;
a kdo ho ušlapal?
Syneček choda tam.

Ach, tato, tatíčku,
co ste udělali,
že ste šohajovi
hlavěnkou uťali?

Synečkova hlava
po Dunaju plyve
a za tú hlavičkú
štury krápě krve.

Přišel pod okýnko:
Spíš-li, má Hanýnko,
spíš-li či co děláš,
že mně neotvíráš?

Hlavičku sem uťal,
do Dunaja hodil,
a to pro tě, dcero má,
že za tebú chodil.

Za tymi krapjami
klobúček s pentlami,
a za tym klobúčkem
botky s ostrohami.

Tatíček uslyšel,
z bílého lůžka vstal,
ostrý¹⁾ meč vytáhnul,
synkovi hlavu stál.

Pusťte mě, tatíčku,
k Dunaju na trávu,
abych tam spatřila
synečkovu hlavu.

Za tymi botkami
truhelka s pokrovem,
a při tej truhličce
štýré mládencové.